

Sygnatura akt I C 19/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 14-12-2015 r.

Sąd Rejonowy w Krotoszynie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Górna-Szuława

Protokolant: p.o. stażysty A. K.

po rozpoznaniu w dniu 30-11-2015 r. w Krotoszynie

sprawy z powództwa E. M., A. M., A. S. i T. S.

przeciwko (...) S.A w G. Oddział w K.

- o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A w G. Oddział w K. solidarnie na rzecz powodów E. M., A. M., A. S. i T. S. kwotę 36.447,77 zł (słownie: trzydzieści sześć tysięcy czterysta czterdzieści siedem złotych 77/100) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 5.000,00 zł od dnia 04 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 31.447,77 zł od dnia 06 listopada 2015 roku do dnia zapłaty;

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od pozwanego (...) S.A w G. Oddział w K. solidarnie na rzecz powodów E. M., A. M., A. S. i T. S. kwotę 585,96 zł tytułem zwrotu kosztów procesu od uwzględnionej części powództwa;

4. nakazuje pobrać solidarnie od powodów E. M., A. M., A. S. i T. S. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Krotoszynie kwotę 535,49 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od oddalonej części powództwa,

5. nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A w G. Oddział w K. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Krotoszynie kwotę 3.926,94 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od uwzględnionej części powództwa.

SSR Katarzyna Górna- Szuława

Sygn. akt I C 19/15

UZASADNIENIE

W dniu 06.02.2013r. (data wpływu) powodowie E. M., A. M., A. S. i T. S. wystąpili do Sądu Rejonowego w Krotoszynie z pozwem przeciwko (...) SA Oddział w K. o zapłatę kwoty 5.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także obciążenie pozwanego kosztami procesu.

W uzasadnieniu powodowie podnieśli, że dochodzona pozwem należność powstała z tytułu bezumownego korzystania przez pozwaną z ich nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), oznaczonej geodezyjnie jako działka nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Krotoszynie Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę nr (...). Podnieśli, że przez przedmiotową nieruchomość przebiegają dwie linie SN 15kV,

które są własnością pozwanej, ta zaś nie przedstawiła żadnego dokumentu potwierdzającego tytuł prawny do gruntu. Powodowie wskazali również, iż zwracali się do pozwanej o polubowne załatwienie sprawy, jednakże bezskutecznie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 25.02.2013r. pozwana (...) SA z siedzibą w G. Oddział w K. reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika wniosła o odrzucenie pozwu i obciążenie powodów kosztami procesu. Wskazała, że przed tut. Sądem pod sygnaturą I C 767/10 (VI C 6/13) wszczęta została przez powodów sprawa o zapłatę wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z przedmiotowej nieruchomości. Sprawa ta została następnie zawieszona z uwagi na złożony przez pozwaną wniosek o ustanowienie służebności przesyłu, która zawisła pod sygnaturą akt I Ns 128/11 (VI Ns 15/13).

Zarządzeniem z dnia 27.02.2013r. przewodnicząca nakazała dołączyć do akt niniejszej sprawy akta sprawy I C 767/10 (VI C 6/13). Na rozprawie w dniu 08.04.2013r., po zapoznaniu się z w/w aktami przewodnicząca stwierdziła, iż sprawa ta toczy się w przedmiocie nakazania pozwanej usunięcia lub przesunięcia i skablowania urządzeń energetycznych w zakresie naruszającym własność powodów. Dlatego też Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika pozwanej o odrzucenie pozwu.

W dniu 17.06.2013r. pełnomocnik pozwanej złożył wniosek o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego zakończenia sprawy o ustanowienie służebności przesyłu, która zawisła pod sygnaturą akt I Ns 128/11 (VI Ns 15/13). Postanowieniem z dnia 28.06.2013r. Sąd wniosek uwzględnił. Z przedmiotowym rozstrzygnięciem nie zgodzili się powodowie i złożyli zażalenie. Postanowieniem z dnia 02.09.2013r. Sąd Okręgowy w Kaliszu oddalił ich zażalenie. Zaś w dniu 07.03.2014r. Sąd postanowił podjąć zawieszone postępowanie z uwagi na prawomocne zakończenie sprawy o ustanowienie służebności przesyłu, która toczyła się pod sygnaturą akt I Ns 128/11 (VI Ns 15/13).

Pismem procesowym dnia 17.03.2014r. pełnomocnik powodów podtrzymał ich dotychczasowe stanowisko w sprawie. Zaś w piśmie procesowym z dnia 19.03.2014r. pełnomocnik pozwanej oświadczył, iż nie kwestionuje żądania powodów co do zasady, a jedynie co do wysokości wynagrodzenia.

Na rozprawie w dniu 23.04.2014r. pełnomocnik powodów sprecyzował żądanie pozwu domagając się zapłaty za bezumowne korzystanie z ich nieruchomości za okres od dnia 15.07.2004r. do dnia 05.08.2013r.

W piśmie procesowym z dnia 10.11.2015r. powodowie rozszerzyli żądanie pozwu i wnieśli o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kwoty 55.108,28 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. Pełnomocnik pozwanej zaś w piśmie z dnia 19.11.2015r. podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z dziedziny elektroenergetyki na okoliczność ustalenia szerokości pasa technologicznego pod liniami energetycznymi przebiegającymi przez nieruchomość powodów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie E. i A. małżonkowie M. oraz A. i T. małżonkowie S. są współużytkownikami wieczystymi po 1/2 we wspólności ustawowej małżeńskiej nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), oznaczonej numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 1,3892 ha, dla której Sąd Rejonowy w K. Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę nr (...) oraz współwłaścicielami znajdujących się na niej zabudowań. Właścicielem przedmiotowej nieruchomości jest Skarb Państwa. Powodowie nabyli przedmiotowe prawo użytkowania wieczystego m.in. w/w nieruchomości na podstawie umowy sprzedaży zawartej w formie aktu notarialnego z dnia 15.07.2004r.

Nieruchomość oznaczona numerem geodezyjnym (...) zabudowana jest jednokondygnacyjnym budynkiem mieszkalnym – budynkiem magazynowym o powierzchni zabudowy 470 m.kw., do którego od strony południowej przylega inny budynek niemieszkalny – budynek transportu i łączności o powierzchni zabudowy 93 m.kw.

Dowód: odpis KW k. 4-7, kserokopia wypisu aktu notarialnego k. 1 4-17, przesłuchanie powoda A. M. k. 50.

Przez działkę oznaczoną numerem geodezyjnym (...) z kierunku południowo-wschodniego w kierunku południowo-zachodnim przebiegają dwie napowietrzne linie średniego napięcia. Jedna linia jest usytuowana po zachodniej stronie budynków, w odległości 7,30 m od narożnika budynku łączności i transportu, druga zaś po wschodniej, w odległości 8,05 m od narożnika północno-wschodniego budynku magazynowego. Linie te nie są związane z funkcjonowaniem budynków. Na przedmiotowej nieruchomości znajdują się również dwie podpory dwusłupowe i jedna podpora jednosłupowa. Linie energetyczne przebiegające przez nieruchomość są czynne, tzn. są pod napięciem i jest między nimi przesyłany prąd elektryczny zasilający część gminy K. W., R., część gminy K. oraz część gminy K.. Linie te zostały pobudowane w okresie powszechnej elektryfikacji.

Wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z pasa służebności przesyłu pod linią średniego napięcia po stronie wschodniej budynku w okresie od dnia 15.07.2004r. do dnia 05.08.2013r. wyniosło 18.872,59 zł, zaś po stronie zachodniej budynku 17.575,18 zł, łącznie 36.447,77 zł.

Dowód: opinia biegłego z zakresu geodezji i kartografii sporządzona w sprawie VI Ns 13/15 k. 8-11, mapa k. 12, 13v, opinia biegłego z dziedziny budownictwa, szacowania nieruchomości oraz nadzorowania k. 131-172, 192- 198 , 232-241.

Pismem z dnia 10.11.2012r. powodowie wezwali pozwaną do zapłaty wynagrodzenia w wysokości 343.392 zł netto za okres od dnia 01.08.2004r. do dnia 31.10.2012r. w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem wystąpienia na drogę sądową. Pismo zostało nadane w dniu 12.11.2012r.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 18, przesłuchanie powoda A. M. k. 50.

Postanowieniem z dnia 07.03.2013r. Sąd Rejonowy w Krotoszynie w sprawie z wniosku (...) SA Oddział w K. przy udziale E. M., A. M., A. S. i T. S. o ustanowienie służebności przesyłu m.in. ustanowił na nieruchomości położonej w K. przy ul. (...) oznaczonej jako działka nr (...) o powierzchni 1,3725 ha stanowiącej własność Skarbu Państwa a znajdującej się w użytkowaniu wieczystym E. M., A. M., A. S.

i T. S., dla której obecnie Sąd Rejonowy w Krotoszynie Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę nr (...) na rzecz (...) SA w G. Oddział w K. służebność przesyłu polegającą na prawie korzystania przez wnioskodawcę z posadowionych na nieruchomości znajdującej się w użytkowaniu wieczystym uczestników urządzeń energetycznych w postaci linii średniego napięcia 15kV, dwóch podpór dwusłupowych i jednej podpory jednosłupowej oraz prawie korzystania przez wnioskodawcę

z nieruchomości uczestników w zakresie dokonywania konserwacji, remontów, modernizacji, usuwania awarii, przebudowy urządzeń, budowy nowych wyprowadzeń energetycznych wraz z prawem swobodnego wejścia i wjazdu na nieruchomość z odpowiednim sprzętem przez pracowników wnioskodawcy w pasie gruntu o powierzchni 2.579 m.kw. znajdującego się pomiędzy liniami energetycznymi według opinii biegłego geodety J. W. z dnia 02.12.2011r. Postanowienie uprawomocniło się dnia 05.09.2013r.

Dowód: fakt znany Sądowy z urzędu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedłożone do akt. Dokumenty te zostały wystawione przez upoważnione osoby, w trybie przewidzianym w obowiązujących przepisach, zaś ich moc dowodowa co do zasady nie była podważana przez strony. Wiarygodność i rzetelność sporządzenia dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu. Pozwana nie kwestionowała żądania powodów co do zasady - nie kwestionowała okresu, za jaki powodowie domagali się zapłaty, a jedynie co do wysokości. Spór stron sprowadza się zatem do ustalenia wielkości pasa technologicznego i wysokości wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez pozwaną z działki nr (...).

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania powoda, gdyż były spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Opinia biegłego ma na celu ułatwienie Sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są do tego wiadomości specjalne. Sama opinia nie może być źródłem materiału faktycznego sprawy ani stanowić podstawy ustalenia okoliczności będących przedmiotem oceny biegłych. Opinia biegłego podlega, jak inne dowody, ocenie według art. 233§1 kpc, lecz co odróżnia ją pod tym względem, to szczególne dla tego dowodu kryteria oceny, które stanowią: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego w niej stanowiska oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej ocen, a także zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej (postanowienie SN z dnia 07.11.2000r., I CKN 1170/98, OSNC 2001/4/64). Specyfika oceny tego dowodu wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia i wiedzy powszechnej.

Po doręczeniu opinii biegłego sądowego z dnia 24.07.2014r. powodowie zakwestionowali wielkość pasa nieruchomości przyjętego przez biegłego do obliczenia wysokości wynagrodzenia. Wskazali, że biegły w obliczeniach uwzględnił tylko teren pomiędzy skrajnymi przewodami linii energetycznych, tj. 803 m.kw., bez tzw. pasa ochronnego. Nadto wnieśli o dokonanie waloryzacji wyliczonego świadczenia. Pełnomocnik pozwanego nie zakwestionował opinii. Przewodnicząca zarządziła doręczenie odpisu pisma powodów biegłemu i zobowiązała go do sporządzenia opinii uzupełniającej w żądanym przez stronę zakresie.

W opinii uzupełniającej z dnia 06.11.2014r. biegły dokonał wyliczeń zgodnie z żądaniem powodów, uwzględniając powierzchnię pasa nieruchomości przyjętą w postanowieniu o ustanowieniu służebności przesyłu, tj. 2,579 m.kw.

Po doręczeniu opinii uzupełniającej biegłego pełnomocnik pozwanej zakwestionował wielkość pasa nieruchomości przyjętego przez biegłego do obliczenia wysokości wynagrodzenia. Wskazał, że brak jest podstaw do przyjęcia zwiększonych pasów do wykonywania prac eksploatacyjnych pod liniami napowietrznymi, a przyjęte wcześniej przez biegłego powierzchnie (803 m.kw.) były określone w sposób prawidłowy. Jednocześnie złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z dziedziny elektroenergetyki na okoliczność szerokości pasa technologicznego pod liniami energetycznymi przebiegającymi przez przedmiotową nieruchomość.

W opinii uzupełniającej z dnia 12.06.2015r. biegły podtrzymał opinię uzupełniającą z dnia 06.11.2014r. Wskazał, co to jest pas technologiczny i wyjaśnił na jakiej podstawie dokonał obliczeń jego powierzchni.

W opinii podstawowej biegły przyjął wyliczenia wykonane przez biegłego geodetę J. W. w opinii z dnia 02.12.2011r. Biegły geodeta nie określił tzw. pasa technologicznego lecz tylko pas zajętości ograniczony skrajnymi przewodami. Zaś biegły rzeczoznawca wskazał, iż pas technologiczny urządzenia jest częścią nieruchomości niezbędną do prawidłowej eksploatacji urządzenia. Pas ten chroni urządzenie od czynników zewnętrznych i jest w zasadzie pasem ochrony funkcyjnej urządzenia. Szerokość tego pasa jest ustalana w oparciu o istniejące normy techniczne lub wytyczne techniczne właściwych przedsiębiorstw przesyłowych lub dystrybucyjnych. W pasie technologicznym przedsiębiorca przesyła media oraz ma prawo do korzystania z nieruchomości w celu dokonywania czynności niezbędnych dla prawidłowej eksploatacji urządzenia. Dla urządzeń, które nie mają ustanowionych stref oddziaływania (m.in. napowietrzne linie energetyczne) parametry pasa służebności przesyłu pokrywają się z parametrami pasa technologicznego (eksploatacyjnego urządzenia). Pas bezumownego korzystania z nieruchomości jest przyrównywany do pasa służebności przesyłu z uwagi na to, że przedsiębiorca jest posiadaczem służebności, a nie posiadaczem nieruchomości. W postanowieniu o ustanowieniu służebności przesyłu określono wielkość pasa technologicznego na 2,579 m.kw. Taką też wielkość określił biegły w obu opiniach uzupełniających. Identycznie wielkość strefy ochronnej określiła biegła E. L. w toczącej się wcześniej pomiędzy stronami sprawie o ustanowienie służebności przesyłu (VI Ns 13/15), opierając się na normie PN-E-(...)-1, która to norma jest stosowana dla napowietrznych linii energetycznych niskiego napięcia, jak również do linii średniego napięcia SN.

Mając na względzie powyższe Sąd podzielił opinie sporządzone przez biegłego sądowego z zakresu budownictwa, szacowania nieruchomości i nadzoru S. W.. W ocenie Sądu zarówno opinie biegłego są jasne i logiczne, a nadto zostały sporządzone fachowo i rzetelnie, w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w sprawie oraz oględziny nieruchomości. Wnioski wywiedzione w opiniach są należycie uzasadnione i wolne od błędów logicznych oraz wewnętrznych sprzeczności, co świadczy o dużym doświadczeniu zawodowym i rzetelnej wiedzy fachowej biegłego.

Z uwagi na podniesione wyżej okoliczności na rozprawie w dniu 30.11.2015r. Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z dziedziny elektroenergetyki.

Sąd zważył co następuje:

W przedmiotowej powodowie żądali wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości pozostającej w ich użytkowaniu wieczystym, położonej w K. przy ul. (...), oznaczonej geodezyjnie jako działka nr (...), o powierzchni 1,3725 ha, dla której Sąd Rejonowy w Krotoszynie Wydział Ksiąg wieczystych prowadzi księgę nr (...), na której posadowione są urządzenia energetyczne w postaci linii napowietrznej średniego napięcia 15 kv, dwóch podpór dwusłupowych oraz jednej podpory jednosłupowej.

Bezspornym w niniejszym postępowaniu był fakt, że powodowie są użytkownikami wieczystymi przedmiotowej nieruchomości a także to, że pozwana do dnia 05.09.2013r. (data uprawomocnienia się postanowienia o ustanowieniu służebności przesyłu) korzystała

z nieruchomości powodów na warunkach posiadania zależnego służebności gruntowej (art. 337 i art. 352 kc; od dnia 03.08.2008r. służebność przesyła art. 305 1 – 352 4 kc) nie legitymując się przy tym żadnym tytułem prawnym uprawniającym ją do użytkowania części przedmiotowych gruntów przebiegającej pod liniami średniego napięcia. W świetle powyższego roszczenie powodów żądających od pozwanej w sprawie Spółki zapłaty za korzystanie z ich nieruchomości bez tytułu prawnego uznać należało za uzasadnione.

Zgodnie z dominującym w orzecznictwie poglądem właścicielowi nieruchomości przysługuje roszczenie o wynagrodzenie za korzystanie z jego gruntu przez posiadacza służebności w złej wierze (por. m.in. uchwała SN z dnia 17.06.2005r., III CZP 29/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 64, wyroki SN: z dnia 11.02.1998r., Lex nr 164264, z dnia 28.02.2002r. II CKN 182/01 (niepubl.), z dnia 30.06.2004r., IV CK 502/03 Lex nr 183713, z dnia 18.03.2005r., II CK 556/04, OSNC 2006, nr 2, poz. 38, z dnia 24.02.2006r., II CSK 139/05, Lex nr 201025, z dnia 08.12.2006r., V CSK 296/06, Lex 359471, z dnia 25.11.2008r., II CSK 346/08, Lex nr 484714, i z dnia 06.10.2010r., II CSK 156/10, Lex 970068.

Podstawę prawną roszczenia powodów stanowią zatem odpowiednio stosowane na mocy art. 230 kc przepisy art. 224 kc i 225 kc, dotyczące roszczeń właściciela przeciwko samoistnemu posiadaczowi o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy. Faktyczne władztwo podmiotów eksploatujących różnego typu urządzenia przesyłowe odpowiada władztwu wynikającemu ze służebności gruntowej. Według art. 352§1 kc posiadaczem służebności jest ten, kto korzysta z cudzej rzeczy w zakresie odpowiadającym treści służebności. W stanie faktycznym sprawy oznacza to korzystanie z nieruchomości powodów w takim zakresie i w taki sposób, jak czyniłaby to osoba, której przysługiwałaby służebność gruntowa.

Wyłączną przyczyną roszczeń uzupełniających, znajdujących oparcie w treści art. 225 kc w związku z art. 224§2 kc i art. 230 kc jest posiadanie cudzej rzeczy w złej wierze, wymaganej dla dochodzenia świadczeń z tytułu wynagrodzenia za korzystanie z rzeczy.

Zgodnie z art. 225 kc samoistny posiadacz w złej wierze jest zobowiązany m.in. do zapłaty wynagrodzenia właścicielowi za korzystanie z rzeczy. Wynagrodzenie z art. 225 kc ułatwia właścicielowi osiągnięcie celu gospodarczego polegającego na zrównaniu jego stanu majątkowego do poziomu, który można byłoby osiągnąć, gdyby właściciel z niej mógł korzystać. O wysokości należnego właścicielowi wynagrodzenia decydują stawki rynkowe za korzystanie z danego

rodzaju rzeczy i czas posiadania rzeczy przez adresata roszczenia (m.in. wyrok SN z dnia 15.04.2004r., IV CK 273/03). Wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy obejmuje to wszystko, co właściciel uzyskalby, gdyby ją wynajął, wdzierzał lub oddał do odpłatnego korzystania na podstawie stosunku prawnego. Inaczej ujmując właścicielowi przysługuje taka kwota „którą posiadacz musiałby zapłacić właścicielowi, gdyby jego posiadanie opierało się na prawie” (zob. S. Rudnicki, Komentarz... s 317).

Zgodnie z opinią biegłego z dziedziny budownictwa, szacowania nieruchomości i nadzoru S. W. wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z pasa służebności przesyłu pod linią średniego napięcia po stronie wschodniej budynku w okresie od dnia 15.07.2004r. do dnia 05.08.2013r. wyniosło 18.872,59 zł, zaś po stronie zachodniej budynku 17.575,18 zł, łącznie 36.447,77 zł.

W piśmie procesowym z dnia 10.11.2015r. powodowie rozszerzyli żądanie pozwu i wnieśli o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kwoty 55.108,28 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Sąd nie dopatrył się w niniejszej sprawie przesłanek do orzeczenia waloryzacji zasądzonego i ustalonego przez biegłego świadczenia w postaci wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości .

Zgodnie z art. 358 1§3 kc w razie istotnej zmiany siły nabywczej pieniądza po powstaniu zobowiązania sąd może, po rozważeniu interesów stron, zgodnie z zasadami współżycia społecznego zmienić wysokość lub sposób spełnienia świadczenia pieniężnego chociażby były ustalone w orzeczeniu lub umowie. Podstawową przesłanką do zastosowania tej regulacji jest istotna zmiana siły nabywczej pieniądza po powstaniu zobowiązania, a przed spełnieniem świadczenia pieniężnego. Nie ulega także wątpliwości, iż roszczenie o zapłatę świadczenia pieniężnego z tytułu bezumownego korzystania z nieruchomości może być, jako świadczenie pieniężne, waloryzowane na podstawie art. 358 1§3 kc niemniej jednak stwierdzić należy, iż w przedmiotowej sprawie brak ku temu przesłanek.

Nie można zgodzić się z twierdzeniem strony powodowej, iż w okresie czasu od lipca 2004r. do sierpnia 2013r. nastąpiła istotna zmiana siły nabywczej pieniądza. Jak wynika z wyliczeń dokonanych przez biegłego na wniosek powodów pomiędzy wskazanymi wyżej okresami nastąpił wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych o nieco ponad 13% (2.470zł).

W takim stanie rzeczy w ocenie sądu brak przesłanki do stwierdzenia, iż nastąpiła aż tak istotna zmiana siły nabywczej pieniądza która usprawiedliwiałaby skorzystanie z tej nadzwyczajnej instytucji i zwaloryzowanie zasądzonej kwoty wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd zasądził od pozwanej solidarnie na rzecz powodów kwotę 36.447,77 zł i oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt 1 i 2 sentencji wyroku).

Według art. 481 kc odsetki należą się za samo opóźnienie, choćby wierzyciel nie poniósł żadnej szkody i choćby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi; przysługują one przy tym w zasadzie według stopy ustawowej. Tak ujęte odsetki stanowią rekompensatę uszczerbku doznanego przez wierzyciela wskutek pozbawienia go możliwości czerpania korzyści z należnego mu świadczenia pieniężnego.

W odniesieniu do należności pieniężnych można bowiem zawsze przyjąć, że w następstwie opóźnienia wierzyciel doznaje uszczerbku w postaci utraty procentu, na jaki mógłby ulokować otrzymaną w terminie sumę. To niejako ryczałtowo i oparte na uproszczonych zasadach wyrównanie typowego uszczerbku wynikłego z nieotrzymania świadczenia pieniężnego

w terminie - jakim jest przyznanie odsetek za opóźnienie - stanowi rekompensatę minimalną.

W razie bowiem zwłoki dłużnika wierzyciel może żądać nadto naprawienia szkody na zasadach ogólnych (zob. "Uzasadnienie projektu kodeksu zobowiązań" w opracowaniu głównego referenta projektu prof. Romana Longchamps de Berier, Warszawa 1934, s. 370 i nast.). Jeżeli dłużnik nie płaci świadczenia w terminie, tj. z reguły niezwłocznie po wezwaniu, o którym mowa w art. 455 kc, wierzyciel nie ma możliwości czerpania korzyści z należnego mu

świadczenia pieniężnego. Doznany przez niego z tego powodu uszczerbek powinien być pokryty przez przyznanie mu odsetek za opóźnienie w zapłacie wymaganej sumy. Innymi słowy, wynagrodzenie w rozmiarze, w jakim ono należy się wierzycielowi w dniu, w którym dłużnik ma je zapłacić, powinno być oprocentowane od tego dnia. Wobec dynamicznego charakteru szkody, wysokość wynagrodzenia w określonych odcinkach czasu może być jednak różna, a początek opóźnienia co do poszczególnych kwot może przypadać na inne daty.

Podkreślić należy, że nie ulega żadnej wątpliwości, iż pozwana nie spełniając świadczenia po wezwaniu jej do zapłaty popadła w opóźnienie. Jednakże wskazany wyżej obowiązek ogranicza się jedynie do rozmiarów wymagalnego wówczas świadczenia, istniejącego

w momencie wezwania. Dochodzoną pozewem kwotę można uznać za należną powodom we wskazanym przez nich dniu, gdy wyraża ona faktycznie należne powodom wynagrodzenie. Dlatego też zasądzono odsetki ustawowe od dochodzonej pozewem kwoty 5.000 zł od dnia 04.12.2012r. (data zakreślona w wezwaniu do zapłaty), natomiast od pozostałej kwoty tj. od kwoty 31.447,77 zł od daty doręczenia pełnomocnikowi pozwanej pisma powodów zawierającego rozszerzenie żądania pozwu, czyli od dnia 06.11.2015r. i oddalił żądanie odsetkowe w pozostałym zakresie (pkt 1 i 2 sentencji wyroku).

Na koszty procesu w rozpoznawanej sprawie złożyła się opłata sądowa uiszczona przez powodów przy wnoszeniu pozwu w wysokości 250 zł oraz nieuiszczona opłata uzupełniająca od rozszerzonego żądania w wysokości 1.811 zł obliczone zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), koszty zastępstwa procesowego pozwanej w kwocie 600 zł obliczone zgodnie z §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu(Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), kwota 17 zł wynikająca z art. 1 ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 09.09.2000r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 86, poz. 960 ze zm.), oraz koszty opinii biegłego sądowego w łącznej wysokości 3.151,52 zł, obliczone na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24.04.2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U. poz. 518). Powodowie uiścili zaliczkę na poczet opinii biegłego w kwocie 500 zł. Łącznie koszty strony powodowej wyniosły 750 zł, zaś strony pozwanej 617 zł. Nieuiszczone koszty sądowe (nieuiszczona opłata sądowa od rozszerzonej części powództwa oraz nieuiszczone koszty opinii biegłego) wyniosły łącznie 4.462,43 zł.

Sąd rozdzielił stosunkowo koszty zgodnie z dyspozycją art. 100 zd. 1 kpc przyjmując, że skoro powodowie przegrali proces w 12%, a pozwana w 88%, w takim zakresie winni ponieść jego koszty.

Mając na uwadze wynik sprawy Sąd zasądził od pozwanej solidarnie na rzecz powodów kwotę 585,96 zł tytułem zwrotu kosztów procesu od uwzględnionej części powództwa (pkt 3 sentencji wyroku). Nadto Sąd nakazał pobrać solidarnie od powodów na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Krotoszynie 535,49 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od oddalonej części powództwa (pkt 4 sentencji wyroku), zaś od pozwanej kwotę 3.926,94 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od uwzględnionej części powództwa (pkt 5 sentencji wyroku).

SSR Katarzyna Górna- Szulawa